

Priznanje bronasti pečat

Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije je Srednji medijski in grafični šoli Ljubljana na volilni skupščini Sekcije grafičarjev podelila priznanje bronasti pečat.

Bernard Bucik, predsednik Sekcije grafičarjev pri OZS, je v svojem nagovoru poudaril, da je vesel, ker je sodelovanje s Srednjo medijsko in grafično šolo Ljubljana, ki edina v državi izobrazuje za grafične poklice v celoti, zelo dobro; dijaki pa so ob koncu šolanja ustrezno pripravljene za vstop na trg dela.

Priznanje je ravnateljici Ani Šterbenc vročil predsednik OZS Branko Meh, z željo po nadaljnjem dobrem sodelovanju. Ravnateljica Ana Šterbenc se je zahvalila za priznanje in izkazano zaupanje ter poudarila, da lahko dobre rezultate dosegamo samo skupaj.

Pixel

Časopis dijakov
Srednje medijske in grafične šole
Ljubljana

Odgovorna urednica
Martina Holešek

Tehnična urednica
Sabina Mihevc

Naslov uredništva
Srednja medijska in grafična šola
Ljubljana
Pokopališka 33
1000 Ljubljana
e-mail: pixel@smgs.si

Tisk
SMGŠ

Naklada
250 izvodov

Drage maturantke, dragi maturanti

»Biti tukaj na tem svečanem dogodku za vsakega od nas pomeni nekaj zelo osebnega. Maturantski ples danes pomeni nekaj drugega, kot je nekoč, še vedno pa predstavlja jasno, čeprav nevidno ločnico. Od tod dalje postaja šola in z njo povezane skrbi ali radosti le del spomina. In največje legende so stkane iz največjih preizkušenj. Šele s časovnim odmikom se odstirajo meglice trenutne zaslepljenosti in takrat boste spoznali, da je bilo v šoli pravzaprav zelo lepo.

Drage maturantke, dragi maturanti ... Štiri leta smo si delili prostore na Pokopališki 33. V tem času so vam profesorice in profesorji predali največ znanja, kar so ga lahko, a še pomembneje od tega, predajali so vam vrednote, v katere trdno verjamemo - spoštovanje, predanost in optimizem. Kaj vam podati za popotnico? Kaj vam zaželeto, ko boste še zadnjič pomahali SMGŠ v pozdrav? To, kar vam želim sporočiti, je neprekosljivo zapisal Tone Pavček, zato si bom izposodila njegove besede:

Ko hodiš, pojdi zmeraj do konca.
Spomladi do rožne cvetice, poleti do zrele pšenice,
jeseni do polne police,
pozimi do snežne kraljice,
v knjigi do zadnje vrstice,
v življenju do prave resnice,
v sebi do rdečice čez eno in drugo lice.
A če ne prideš ne prvič, ne drugič
do krova in pravega kova
poskusi: vnovič in zopet in znova.

Ana Šterbenc, ravnateljica

Delavnica animacije s Špelo Čadež

Ponovno smo že četrto leto v sodelovanju z zavodom ZVVIKS izpeljali delavnico animiranega filma. Mentorica letošnje delavnice je bila slovenska animatorica ter režiserka in producentka animiranih filmov, Špela Čadež. Na delavnici so sodelovali dijaki 3. letnikov programa medijski tehnik ter dijakinja Iida Hanninen iz Finske, ki je bila takrat na mednarodni izmenjavi. Kar smo ustvarili, smo predstavili na šolski spletni strani oziroma SMGŠ kanalu, pod naslovom SELFIE. Animirane filme smo izdelali v različnih tehnikah, predvsem v stop motion tehniki, kjer smo poskušali na izviran način uporabiti vse, kar nam animacijski studio omogoča.

Mojca Guštin

Animacijska delavnica je bila odlična priložnost za dijake, ki nam je animacija pri srcu. Imeli smo priložnost spoznati, kako dejansko delo poteka, od idej do sinopsisa ter do dejanskega dela z različnimi materiali (od gline do kolaža, računalniška animacija, risanje na papir...). Po vrhu vsega smo imeli enkratno priložnost, da smo spoznali vrhunsko slovensko animatorico Špelo Čadež, ki nam je dala toliko dobrih napotkov, da se jih bomo zapomnili za naprej. Osebnost mi je bila to nepozabna izkušnja in v prihodnje želim, da bi bilo več takih delavnic.

Julija Mekuč

Zelo mi je bilo všeč sodelovanje s Špelo Čadež, saj mi je prav ona predlagala 2D animacijo iz pla-

stelina, nad katero sem še danes zelo navdušena. S pomočjo delavnice se mi je spremenilo mnenje o animaciji, saj je bila veliko bolj zanimiva, kot sem pričakovala.

Sara Teršar

V tednu delavnice sem zelo uživala, saj sem lahko delala risano animacijo. Nekaj, kar me dejansko zanima. Prav zaradi te animacijske delavnice sem se odločila, da bom izbrala animacijsko smer v nadaljevanju mojega izobraževanja. Hkrati pa me je pripravila do tega, da sem se bolj poglobila v različne tehnike animacije.

Marija Malovrh

Na animacijski delavnici sem se odločil za računalniško anima-

cijo, saj me ta najbolj zanima. Pod budnim očesom strokovnjakinje na področju animacije,

zelo prav, saj se animacija prepleta z ostalimi mediji.

Žan Marcel Stermecki

Proces risanja animacije.

Foto: Iida Hanninen

Špela Čadež, sem si razširil znanje, ki mi bo v življenju prišlo še

Ko smo sodelovali s Špelo Čadež, mi je bilo najbolj všeč to,

Ogled nastale animacije.

Foto: Iida Hanninen

Nika Podbevšek.

Foto: Iida Hanninen

da nam je dovolila uporabiti svojo domišljijo. Lahko smo naredili kratko animacijo o želeni katerikoli temi, ki nas predstavlja in jo lahko prikažemo s slikami. Spodbujala nas je k temu, da naj uporabimo svojo kreativnost in nas pri ustvarjanju ni omejevala. Večkrat nam je dala nekaj zlatih nasvetov in idej. Jaz osebno sem z dobro voljo prihajala na delavnice in tudi če je trajalo samo en teden, je bilo zelo zabavno. Resnično veliko sem se naučila, za kar sem zelo hvaležna mentorjem.

Nika Podbevšek

Delavnice so se mi zdele super! Na njih sem se zaradi sodelova-

vih stvari in izpopolnila znanje, ki sem ga že imela. Z njo smo se zelo dobro razumeli in sodelovali, saj je prisluhnila našim željam, mi pa njenim nasvetom. Poleg vsemu delu pa smo se imeli čas tudi zabavati ter malo bolje spoznati med seboj, tako da na delavnicah nismo pridobivali samo znanja, ampak smo se naučili tudi sodelovanja. Takšne delavnice bi bilo dobro izvajati večkrat.

Nika Karner

Delavnica animacije je bila ena izmed mojih najljubših izkušenj. Dobili smo mnenja ter pomoč profesionalne animatorke Špela Čadež, s katero smo raz-

Premikanje predmetov.

Foto: Iida Hanninen

bila blizu. Na delavnici se nisem učila samo o principu krivulj ter urejanja v Dragonframe-u, tem-

s Špelo Čadež je bilo zelo prijetno, saj nam je pri izdelovanju animacije ves čas nudila napot-

Jernej Žakelj in Špela Čadež.

Foto: Iida Hanninen

nja s profesionalno animatorko Špelo Čadež naučila veliko no-

vili vsak svoj lik, ki nam je nekaj pomenil, ter zgodbo, ki nam je

Liliya Holovatyuk.

Foto: Iida Hanninen

Žan Žak Martinjak

Foto: Iida Hanninen

več o sebi, kaj sem želela sporočiti sebi ter drugim, kako sem se želela izražati. Poleg vsega znanja, ki sem ga v obdobju tega prekratkega tedna pridobila, pa sem pridobila tudi prijatelje, s katerimi smo se učili sodelovati in odkrivati drug drugega ter vsak sebe.

Eva Lavrič

Na delavnici sem se imela zelo lepo, vzdušje je bilo prijetno in zabavno. Veliko sem se naučila in dobila vpogled v delo animatorjev. Lepo je bilo spoznati tudi sosošolce iz drugih razredov, ki so bili na delavnici, da smo skupaj nekaj ustvarili. Sodelovanje

ke in nasvete ter bila pripravljena pomagati.

Urška Lupša

Všeč mi je bilo, da je vsak dobil priložnost, narediti svojo zgodbo in da se je Špela posvetila vsakemu. Usmerjala nas je, kako kaj narediti. Prijeten je bil tudi občutek, kot da hodim v službo, saj smo bili v šoli približno 8 ur in me ni skrbelo dodatno šolsko delo. Seveda pa je bila največja prednost delavnice ta, da smo spoznali zelo izkušeno in odlično animatorko. Podala mi je veliko znanja, s katerim lažje ustvarjam še naprej.

Tjaša Pajsar

Kaj pomeni mednarodni program MEPI?

V letošnjem šolskem letu je naša šola prvič pristopila k mednarodnemu programu MEPI, ki je v Sloveniji razširjen že 20 let. Za to sta odgovorni mentorici in hkrati vodji odprave Tosja Novak ter Mateja Jakob.

V letošnjem šolskem letu je naša šola prvič pristopila k mednarodnemu programu MEPI, ki je v Sloveniji razširjen že 20 let. Za to sta odgovorni mentorici in hkrati vodji odprave Tosja Novak ter Mateja Jakob. Program MEPI je program osebnega razvoja mladih in je za vse tiste, ki se radi spopadajo z izzivi in so za to nagrajeni.

Vse aktivnosti, izzive in cilje, ki jih MEPI-jec želi doseči na posameznem področju, si zastavi in doseže sam, s pomočjo mentorja ter področnim inštruktorjem. Vsak napreduje po lastnih zmoglostih in tekmuje le sam s sabo in s svojimi cilji.

Vsak MEPI-jec, se skozi program sreča z izzivi iz štirih različnih področij: prostovoljno delo, veščine, rekreativni šport in pustolovske odprave. Na zlati stopnji je dodano področje neznani prijatelj (PNP).

Mladim so v programu na voljo tri težavnostne stopnje: bron-

sta, srebrna in zlata. V letošnjem šolskem letu, MEPI-jci opravljamo program na bronasti stopnji, kar pomeni, da svoj prosti čas tri mesece enkrat tedensko namenimo dvema aktivnostma, na primer iz športa in veščine; šest mesecev, enkrat tedensko, pa svoj prosti čas namenimo prostovoljstvu. Sledi tudi dvodnevna pustolovska odprava.

Dijaki naše šole si na MEPI srečanjih postavljamo izzive in cilje. Za predvideno pustolovsko odpravo, smo imeli tudi že nekaj pripravljanih treningov iz prve pomoči, ki jo je vodila profesorica Gabi Dernulovec, orientacije, topografije, pripravljanje obrokov, kampiranje, kondicijski treningi. Najbolj zabavno je bilo, ko smo v šoli preživeli noč, obroke pa smo si kuhali na mini gorilniku pred šolo ob plesu snežink. Za konec šolskega leta že razmišljamo o velikem projektu, in to je, da bomo odšli na dvodnevno odpravo. Razmišljamo o tem, da

bi odšli na reko Kolpo. Prespali bi na prostem v šotorih in ob ognju, kot se to za MEPI tabornike spodobi.

Zakaj bi nekdo rekel, da ne zmore, če si to res želiš, se vse, da. In naslednje leto ste vabljeni tudi vi, bralci. To je izkušnja, ki je ne boste nikoli pozabili.

Pridi, čakamo te!

Polona Grilc, 2. g

Peka palačink v snegu.

Spanje v šoli čez noč in ne med poukom.

Veliko smeha.

Prostovoljno delo.

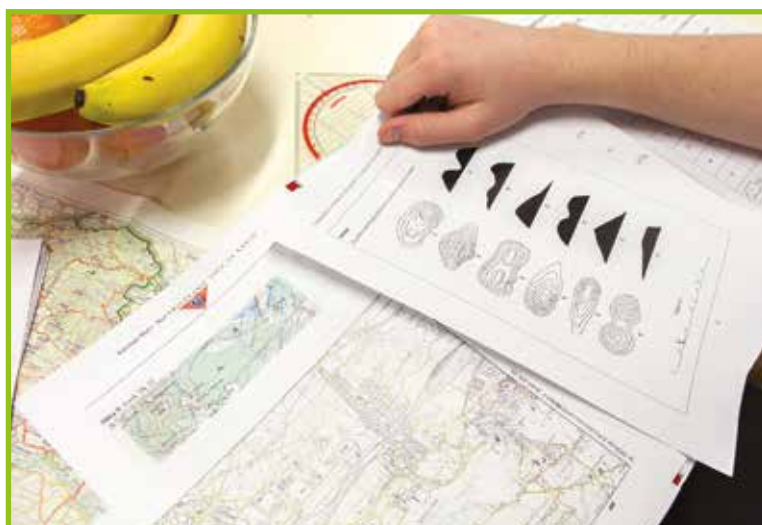
Rekreativni šport.

Pustolovščina.

Priprava na pohod.

Foto: Filip Jereb

Topologija.

Foto: Filip Jereb

Pohod na Golovec.

Foto: Filip Jereb

Benetke, mesto na vodi

Benetke, mesto na vodi, ki je občasno tudi pod vodo, smo obiskali dijaki drugih letnikov.

Ob zgodnji uri smo se z dvema avtobusoma odpravili proti cilju. Zaradi rane ure nas je veliko takoj zaspalo, drugi pa so že nestrpnost čakali na to lepo turistično mesto. Ko smo prispeli v Italijo, smo se ustavili na počivališču, kjer smo si kupili dobro italijansko kavico ter croissant.

Z ladjo smo pluli proti trgu Svetega Marka, h kateremu smo se odpravili prek dveh mostičkov. Na poti smo si pogledali še Doževo palačo in njeno zgodovino,

kjer je bil zapor, iz katerega je uspelo pobegniti le Giacomu Casanovi. Videli smo še most vzdihljajev, ki je dobil ime po vzdihih Benečanov, ki so gledali prevažanje zapornikov.

Prva stvar, ki smo jo opazili na trgu Svetega Marka, je bila velika skupina turistov. Tam smo si pogledali Doževo palačo ter ostale znamenitosti na trgu: visoki stebri, baziliko Svetega Marka, zvonik Svetega Marka ... Potem smo se odpravili po ozkih ulicah, ki so bile nabito

polne s stojnicami in ljudmi. Opazili smo visoke cene ter jezne domačine. Po prostem času smo se odpravili na otok Murano, ki je najbolj znan po dolgoletni steklarški obrti. V eni izmed steklarn, smo si pogledali mojstra steklarstva, ki nam je predstavil izdelavo različnih steklarskih izdelkov. Prva stvar, ki jo je naredil, je bila vaza, druga pa je bil konjiček. V njegovih rokah je bilo videti vse zelo lahko, ampak nam je vodička razložila, da je za to potrebno vrsto let

izkušenj. Nato smo se odpravili še na zadnji otok, ki smo ga obiskali na svojem izletu.

V Buranu smo že od daleč opazili hiše zelo pisanih barv. Razlog temu so bili ribiči, ki so se zjutraj pod vplivom alkohola vračali z ribolova, da so si lažje zapomnili, kje živijo. Vsak si je drugače pobarvali svojo hišo. Otok je znan tudi po čipkarskih delih. Nato smo se počasi začeli vračati proti Ljubljani. Bilo je utrujoče, vendar zelo zanimivo.

Tilen Avbelj, Aljaž Mali, 2. f

Bazilika Sv. Marka v krogli.

Foto: Lucija Vovk

Barvne hišice na otoku Burano.

Foto: Lucija Vovk

Otok Burano.

Foto: Lucija Vovk

Most Rialto.

Foto: Timi Oražem

Obisk sejma BVE 2018 v Londonu

V okviru strokovnega usposabljanja sva se s sodelavko Justino Gračner Botonjić udeležila sejma BVE v Londonu, kjer sva pridobivala nova znanja s področja medijske produkcije.

Na letališču v Londonu naju je pričakalo toplo in sončno vreme, a se je to spremenilo v času, ki ga sva ga potrebovala, da sva se pripeljala do središča mesta z avtobusom. Tam je že močno snežilo in tudi temperatura je bila krepko pod ničlo. Slabo vreme naju ni ustavilo in s pomočjo prijaznih uslužbencev podzemne železnice sva se prepeljala na postajo West Ham, ki je bila najbližje nastanitvi. Preostanek dneva sva izkoristila za sprehod po mestu in ogled znamenitosti, med drugim za kratek obisk medijske hiše BBC. Naslednji dan sva se zjutraj s podzemno železnico odpravila proti razstavnim prostorom ExCeL London. Pot je zaradi spremenljivih vremenskih razmer in občasnega sneženja trajala precej dalj, kot bi običajno. Celotno območje Velike Britanije je namreč ravno v tistem času zajel snežni metež, o katerem sva dnevno brala in poslušala na praktično vseh množičnih občilih po mestu.

Sejem BVE je največji tovrstni sejem v Veliki Britaniji, kjer se letno zbere na tisoče kreativnih strokovnjakov, podjetnikov in tehnoloških inovatorjev, na katerem je možno izkusiti in raziskati prihodnost ustvarjanja vsebin, poslovne inovativnosti in najnovejših tehnologij. Z napredki v industriji se prenavlja tudi ponudba sejma. V letu 2018 program sejma odraža spremembe v industriji, kjer se mejnik med klasično ponudbo prenosa vsebin in povezanimi mediji, avdio-vizualnimi, IT, umetnostjo in tehnologijo briše. Na sejmu se predstavlja več kot 300 svetovno priznanih znamk

z najnovejšimi izdelki in storitvami ter 200 strokovnjakov, ki nastopajo na skupaj šestih odrih na prizorišču: oder pripovedovalcev (Storytellers Stage), oder umetnost ustvarjanja (Craft of Capture Stage), oder prihodnost tehnologije (Techflow Futures Stage), oder postprodukcija v praksi (Post in Practice Theatre), oder povezanih medijev (Connected Media Stage) in oder produkcija (Business of Production Theatre).

Najbolj se nama je vtisnil v spomin nastop Marka Brownlowa na odru pripovedovalcev, producenta pri televiziji BBC, ki je predstavljal tehnične ovire, ki so jih morali premagati pri snemanju odlične dokumentarne serije Modri planet II, ki je luč sveta uzrla leta 2017. Serija je tako prvenec v pristopu k snemanju na nedostopnih lokacijah globoko pod morsk gladino, kjer so določene živalske vrste sploh prvič posneli. Serijo poleg odlične kinematografije in pripovedi odlikuje tudi družbena pobuda o ohranjanju narave in skrbnejšem ravnanju z odpadki.

Poleg tega je bila zelo zanimiva tudi praktična delavnica »Osvetljevanje – Umetnost nadzora« z živim modelom pod vodstvom svetovno priznanega snemalca in lučnega mojstra Jonathana Harrisona. Na delavnici so bila predstavljena LED svetila proizvajalca Dedolight, ki jih odlikujejo majhne dimenzije, širok spekter EM valovanja in visoka svetilnost.

O trendih na področju medijske produkcije pa sva največ izvedela na okrogli mizi »Naredi preskok – Kaj bi želel vedeti, preden ustvarim produkcijsko

podjetje?«, kjer sva skozi pričevanja govorcev, kot sta Josh Wilson, uspešni izvršni producent in ime na Forbesovi lestvici 30 pod 30 s področja zabave in James Morton-Haworth, soustanovitelj podjetja Gramafilm, ki ustvarja za Google, Intel, red Bull, Samsung in BBC, spoznala različne ovire, ki so na poti mladim ustanoviteljem uspešnih produkcijskih podjetij.

Zadnji dan sejma sva se ob izhodu ustavila še za fotografijo, ki jo je z naju naredila ena izmed ho-

stes. Sejem je s svojo raznolikostjo programa in zastopanostjo največjih svetovnih znamk za A/V produkcijo na naju pustil izjemen vtis. Pogovori, ki sva se jih udeležila, so spodbudili številne kreativne ideje in možnosti za nove pristope k delu, ki jih bova skušala v prihodnosti implementirati v šolski prostor in jih deliti z ostalimi strokovnimi sodelavci.

Miha Golob

Pred vhodom na sejmišče.

Foto: Miha Golob

Predstavitve programa Premiere Pro in After Effects.

Foto: Miha Golob

Moč izgovorjene besede in misli

V članku je opisana in predstavljena konstruktivna in destruktivna moč besede. Pod namenoma uporabljeno močjo besede je predstavljeno dodajanje energije v svoje misli, namere in želje; potrjevanje, omogočanje prepričanj in občutkov; učinkovito ustvarjanje in uporaba afirmacij ter kako vedeti, ali bo afirmacija učinkovita.

MOČ IZGOVORJENE BESEDE

Besede so edinstveno najmočnejša sila, ki je na voljo človeštvu. Lahko jih uporabimo konstruktivno z besedami spodbujanja ali destruktivno z besedami obupa. Imajo energijo in moč s sposobnostjo, da pomagajo, ozdravijo, ovirajo, poškodujejo in ponižujejo.

Glede na moč besed, ki jih izgovorimo, se moramo disciplinirati, da govorimo na način, ki izraža spoštovanje, nežnost in ponižnost. Izpolnjevanje našega govora je eden izmed ključnih elementov zrelih ljudi. Preden spregovorimo, si moramo vzeti nekaj trenutkov za razmislek, kaj bomo rekli in kako bomo to rekli. Lepe in sladke besede so vedno glasba za ušesa poslušalcev.

Večina ljudi ve, da sta domišljija in vizualizacija močna orodja za močno manifestacijo. Toda mnogi ne poznajo moči govorne besede in kako njihov glas prispeva k ustvarjanju realnosti. Ko izgovarjate svoje misli, namere in želje, še posebej, če to storite zelo strastno, jim dodate znatno energijo in s tem dramatično povečate možnosti, ki jih bodo manifestirali. Obstaja nekaj načinov, kako močno se lahko ton vašega glasu namerno uporabi za izboljšanje vaših prizadevanj za ustvarjanje.

DODAJANJE ENERGIJE V SVOJE MISLI, NAMERE IN ŽELJE

Ko predstavljate svoje želje, sanje in namere, jih vizualizirate. Bodite zelo izraziti, govorite močno, strastno in glasno! Da

ljudje začutijo, kako se res počutite.

Del razloga, da izražanje vaših namenov in želja izboljša vaše izjave, temelji na načelih zakona privlačnosti. Zakon privlačnosti pravi, da več pozornosti in jasnosti daste določenemu predmetu, močnejše boste privlačili njegovo bistvo v svojo realnost in bolj verjetno je, da se bo pojavilo v vašem življenju.

POTRJEVANJE, OMOGOČANJE PREPRIČANJ IN OBČUTKOV

Svoje izgovorjene besede lahko uporabite tudi z uporabo namernega orodja za ustvarjanje, ki je znano kot "afirmacije". Čeprav so afirmacije dobro znano in priljubljeno orodje za izjave, so lahko tudi eden od najmanj učinkovitih, ker se mnogi ljudje ne zavedajo pravilnega načina njihovega izkoriščanja.

Afirmacije so izjave, ki se pogosto ponavljajo, da bi pripomogli h krepitvi moči prepričanj in pozitivnih občutkov. V resnici se lahko uporabljajo za razgradnjo starih nesposobnih prepričanj in namestitve novih pooblastil. Ta funkcija afirmacij je ključnega pomena, ker imajo verovanja ključno vlogo v tem, kar lahko manifestirate. Vaša prepričanja oblikujejo svoje misli in vaše misli oblikujejo vašo realnost.

Druga funkcija afirmacij je krepitev pozitivnih občutkov, ki je zelo pomembna, kajti vaša občutja in čustva so tista, ki večino energije prispevajo k vašim mislim in s tem tudi na verjetnost njihovega izražanja. Dobri ob-

čutki močno privabljajo dobre stvari.

KAKO VEDETI, ALI BO AFIRMACIJA UČINKOVITA

Ali bo afirmacija učinkovita, lahko veste po tem, kako se počutite, ko jo izgovorite. Če se počutite udobno, inspiracijsko, optimistično ... ob govorjenju. Potem bi morala biti učinkovita. Če se počutite neudobno, pesimistično, zaskrbljeno ... afirmacija ne bo delovala, to pomeni, da je afirmacija pretežno v nasprotju z vašimi prepričanji, sproži strahove ali ne cilja na to, kar resnično želite. In to pomeni, da potrditev ne bo delovala.

MOČ MISLI

Če pomislite na besede, s katerimi se opisujete ali pa opisujete trenutno situacijo, lahko ugotovite, vaš način odražanja v svetu. Če živite življenje, kot si ga želite, potem govorite in mislite pozitivno. Toda, če vaše življenje ni tisto, kar resnično želite, in če ste negativno govorili o določenih področjih svojega življenja, je čas, da naredite spremembo.

Vaša trenutna slika telesa odraža tudi besede in misli, ki ste jih dosledno razmišljali in govorili. Na primer, nekdo, ki se dosledno kliče debel - vsakodnevno govori negativno o svojem telesu. Pravi stvari, kot nikoli ne bom suha kot ona. Kadarkoli gre na dieto, izgubi težo, vendar se teža vedno vrne, ker z močjo njene govorne besede še naprej prejema točno tisto, kar govori in verjame, da je resnično. Človek lahko uporabi moč be-

sede tako, da izgubi denar, si poslabša zdravje ali naredi negativne odnose. Prav tako si lahko prikljče veliko denarja, izboljša zdravje in naredi pozitivne odnose.

Moč besede lahko uporabimo tudi s temi besedami: jaz sem in nadaljevanje stavka s tem, kar si želimo spremeniti v življenju. S tem povemo, da verjamemo in smo že zdaj to, kar si želimo. Če uporabimo, jaz bom, si poveste, da še niste to kar/tam, kjer si želite biti.

Zato namesto da govorite »Nimam denarja«, »Nisem srečna«, »Bolna sem« raje govorite »Srečna sem«, »Uspešna sem«, »Zdrava sem«, obrnite negativno na pozitivno. Nikoli ne delajte negativnih komentarjev o sebi, ker se bo vaše telo prilagodilo besedam, za katere menite, da so resnične. Ko pogledate v ogledalo; povej si, da se imate radi. Ko se začnete ceniti, se bo vaše telo na to odražalo. In drugi bodo opazili in cenili tudi to. Besede ustvarijo čustva, čustva ustvarjajo občutke in občutki ustvarjajo želeni izid našega življenja. Zato je zelo pomembno, kako uporabljamo besede vsak dan, ker z njimi ustvarjamo svojo realnost.

Torej, izbirajte najboljše možne besede pri opisovanju sebe ali kaj si želite imeti. Govorite, kot da imate tisto, kar si želite ZDAJ. Če ponavljate svojo afirmacijo dovolj dolgo, bo vaša podzavest sprejela, da bo resnična. In način se bo naredil, da bo vse, kar si želite, prišlo do vas.

Sara Teršar, 3. g

Bodoča zvezda Hollywooda

Ste se že kdaj odpravili v gledališče? Verjamem, da ste se in da vas je marsikatera predstava navdušila. Vse luči, posebni učinki, zanimive, duhovite prigode, morda tudi ples in petje so del predstave. Zmeraj znova pa nas najbolj navdušijo igralci, ki se z vsako predstavo vživijo v najrazličnejše like. Le od kod pridejo takšni mojstri mimike in čustev ter kako se tako dobro izučijo za ta poklic? Najprej je ključen talent, a je treba vložiti tudi veliko truda. Pot do igralske kariere je dolga in zahtevna, a se tako kot vsaka stvar začne s prvim korakom. Naš dijak Tilen je že na dobri poti do tja. Tilen je star 16 let in je zelo perspektiven dijak. Že od malih nog rad sodeluje v gledališču in se preizkuša v različnih vlogah. Do zadnjega je sodeloval v Škofjeloškem gledališču v svojem domačem kraju, letos pa je opravil avdicijo in začel igrati v Ljubljanskem lutkovnem gledališču. Za šolski časopis smo mu postavili nekaj vprašanj, na katera nam je z veseljem odgovoril. To je njegov prvi intervju, a kdo ve, morda bo že čez nekaj let na rdeči preprogi odgovarjal profesionalnim novinarjem.

Anton: Kdo te je navdušil za igrilstvo in kako si prišel do lutkovnega gledališča?

Tilen: Pravzaprav sem se navdušil sam, ko sem odšel v gledališče in gledal, kako se odvija predstava od scene do luči, igralcev ... Vse se mi je zdelo zanimivo in želel sem sodelovati. Drugače pa me danes navdušuje moj vzornik Bratt Pitt. Predvsem bi rad, ne samo igral kot on, ampak predvsem bil videti kot on.

Tilen: Sledil sem navigaciji na telefonu (smeh). Prijatelj mi je povedal za avdicijo in sem se odločil, da bom poskusil srečo.

Anton: Začel si v amaterskem gledališču. Se ti zdi to dobra podlaga za naprej? Kaj vse si se tam naučil?

Tilen: Vsekakor se mi to zdi dobra podlaga. Mislim, da sem se naučil veliko, od režiranja do tega, kako se igralec znajde v določeni situaciji. Moja želja je predvsem igranje v filmih, ki se kar precej razlikuje od igranja v gledališču, a je vseeno dobro, da dobim izkušnje in se učim tudi na tem področju.

Anton: Kako se lotiš predstave? Ti učenje besedila predstavlja problem?

Tilen: Vsake predstave se najprej lotim tako, da preberem besedilo, da vidim, za kaj gre. Ko dojamem kontekst, se je treba besedilo naučiti na pamet. To mi ne predstavlja kakšne hujše ovire, saj si veliko besedila zapomnim že, ko

ga na vaji beremo, zato se ga ne učim po ves dan. Šele ko se naučim besedilo, se lahko začnem ukvarjati z dejansko izvedbo prizora.

Anton: Ali si pred predstavo kaj nervozen, imaš tremo?

Tilen: Pred vsako predstavo imam tremo. Verjamem, da jo imajo tudi profesionalni igralci. Ko prideš na oder in začneš, popolnoma izgine. Mislim, da zaradi živčnosti predstavo pred občinstvom vedno bolje izpeljemo kot na vaji.

Anton: Kaj ti je pri igranju največji izziv?

Tilen: Všeč so mi predvsem nore in odštekane vloge. Vedno pomislim, kaj bi ta oseba naredila in kako razmišlja. Potem prilagodim to še s svojim karakterjem in tako ustvarim svoj specifični lik.

Anton: Se ti zdi takšno delo zelo naporno in stresno, se težko uskladiš z obveznostmi v šoli?

Tilen: Sploh ne. Mislim, da bi takšno delo lahko upravljal vsak. V šoli pa je v času predstav malo težje, saj imam vaje skoraj vsak dan. A kljub temu se ne pritožujem, saj sem si to izbral sam in to rad počnem.

Anton: Se v gledališču dobro razumete, si tam spoznal kaj novih prijateljev?

Tilen: Vzdušje je res krasno. Ves čas se smejemo, no in tudi jokamo, a le če je to del predstave. Drugače pa se zelo dobro razumemo. Spoznal sem, kar veliko novih prijateljev in vedno smo veseli, ko se srečamo. Skupaj sva tam tudi z Maticem Erženom, ki sem ga poznal že prej in je tudi dijak Srednje medijske in grafične šole.

Anton: Nameravaš v tej smeri delati še naprej, ali je to samo tvoj hobi?

Tilen: Ja, to delo mi je všeč, a bi sam raje postal režiser. Mislim, da je gledališče dober začetek, a rad bi se podal v svet filma.

Anton: Kje se vidiš čez 10 let?

Tilen: Na režiserskem stolčku.

Anton: Danes se veliko mladih ukvarja ali pa se želi ukvarjati z igrilstvom. Kaj je tvoj nasvet zanje?

Tilen: Če delaš, bo tvoj trud plačan. Nikoli ne odnehajte!

Anton: Nam lahko za konec zaupaš še nekaj podrobnosti o predstavi, v kateri igraš?

Tilen: Je zanimiva predstava, v kateri bo užival vsak, ne glede na starost. Predstavi je naslov Vihar v glavi in se izvaja na odru pod zvezdami v Lutkovnem gledališču. Kaj več ne smem izdati, vas pa vljudno vabim na ogled.

Anton Čuden, 2. e

Tilen Lajevec.

Foto: Arhiv Tilna Lajeveca

Anton: Kako si prišel do lutkovnega gledališča?

vlja kakšne hujše ovire, saj si veliko besedila zapomnim že, ko

Moj odnos do čistega okolja in smeti

Nekateri, ki bodo brali, bodo rekli, znova o onesnaževanju in okolju. Kljub temu da je to tema, ki nas dnevno obremenjuje v medijih, se glede na porast vseh odpadkov v naši okolici, še vedno vse rešitve in izboljšave dogajajo samo na papirju in v teoriji.

Ali bi šli sami od sebe pobrat smeti po ulici Ljubljane, ker nam je mar za okolje? Ali smo še naprej hinavci in razlagamo družbi, da ločujemo in skrbimo za okolje, hkrati pa odvržemo ovitek od slamice soka na tla, ali še slabše cigaretni ogorek, ki je en od najslabše razgradljivih snovi v našem okolju?

O tem, kakšen odnos do smeti imajo, sem povprašala dijake prvih letnikov. Skoraj vsi dijaki ločujejo, ne onesnažujejo in skrbijo za okolje. Vprašala sem jih, zakaj je potem po šoli in okoli nje še vedno toliko smeti? V odgovor sem dobila, da jih ne moti in da bodo že prijazne »čistilke« pospravile. Pa sem jih vprašala

ali doma za njimi tudi pospravljajo »čistilke« in v odgovor dobila, da doma pospravijo za seboj, ker se od njih tako zahteva. V aprilu smo kot vsako leto s pomočjo četrtne skupnosti Zelena Jama in občine Ljubljana organizirali čistilno akcijo širše okolice šole. Dijaki so zavzeto poskrbeli, da so pospravili sme-

ti, a znova zato, ker se je to od njih zahtevalo.

Vrtimo se v krogu skrbi za čisto okolje. Želimo si čistilnih akcij, če pa bi vsak posameznik na začetku naredil kot je prav, tovrstnih akcij ne bi potrebovali. Na tem področju dejanja posameznika kažejo takojšnje rezultate.

Gabi Dernulovec

Znova polne vreče smeti.

Foto: Nik Praprotnik

Eva Wabra Guzelj in Nejc Šipraga.

Foto: Nik Praprotnik

Ana Rihtar in Tia Šebalj.

Foto: Nik Praprotnik

Čistilna akcija je uspela.

Foto: Nik Praprotnik

Moj proces odraščanja

S sošolcem sem se pogovarjala o tem, kako on živi z avtizmom. Pogovor je potekal tako, da sem jaz govorila v slovenščini, on pa je odgovarjal v angleščini.

Dijakinja: Misliš, da se razlikuje način, kako doživljava stvari?

Dijak: Vsekakor, saj so se najini možgani razvili drugače.

Dijakinja: Misliš, da se sploh razlikujeva?

Dijak: Najverjetneje sva odraščala različno. Ljudje z avtizmom vidimo svet drugače, zato je bil tudi moj proces odraščanja drugačen. Ampak mislim, da ni s tem nič narobe.

Dijakinja: Se ti zdi, da si zato prikrajšan?

Dijak: Mogoče na nekaterih področjih. Na primer, kako socialen sem ...

Dijakinja: Imaš mogoče kakšne težave, kadar si z drugimi ljudmi?

Dijak: Sem socialno »awkward« in nisem dober z besedami.

Dijakinja: Ti je kdo pomagal pri socializiranju v osnovni šoli?

Dijak: Ja, socialna delavka v osnovni šoli. Zato mislim, da sem tudi malo bolj »normalen«. Pomagala mi je tudi pri šolskem delu. Če smo pisali test, sem ga pisal pri njej, ker je bila tam čista tišina.

Dijakinja: Zakaj si potreboval čisto tišino? Bi rekel, da te hitro nekaj zmoti?

Dijak: Včasih me je, ampak zdaj niti ne več toliko.

Dijakinja: Ali ti je hitro dolgčas?

Dijak: Ja, če nimam nič za počet.

Dijakinja: Zakaj misliš, da ti je lažje odgovarjati v angleščini?

Dijak: Lažje mi je, ker veliko časa posvetim igranju video iger in gledanju videov na youtube, ki so seveda v angleščini.

Dijakinja: Je to nekaj, kar rad počneš?

Dijak: To je nekaj, kar najraje počnem. Rad sem na računalniku, kjer igram igrice in gledam videe – včasih pa tudi berem.

Dijakinja: Kako misliš, da avtizem vpliva na tvoje interese?

Dijak: Mogoče je zanimivo to, da če imaš avtizem, ti je zelo zanimiva samo ena stvar.

Dijakinja: Kaj potem najbolj zanima tebe?

Dijak: Ko sem bil majhen, sem res oboževal dinozavre in druge podobne živali, še vedno vem veliko o njih. Imel sem ogromno knjig. Zdaj me najbolj zanimajo video igre. O njih bi lahko govoril ure in ure.

Dijakinja: Kaj pa počneš, če ne moreš igrati iger?

Dijak: Odvisno kje sem in kaj je okoli mene.

Dijakinja: Kaj ti je najtežje v šoli? Kaj ti gre, kaj ti je všeč?

Dijak: Ne vem točno, kaj mi je najtežje, ampak všeč so mi raznovrstni projekti, ki jih delamo. Na primer pri medijskem oblikovanju, ko delamo spletne strani ali pa pri tipografiji, ko delamo različne stvari v Photoshopu in Illustratorju. Dobro se znajdem tudi pri matematiki in angleščini.

Dijakinja: Kateri predmeti ti v šoli ne grejo ravno najbolje?

Dijak: Ne vem točno. Predmeti, kjer je veliko stvari, ki si jih moram zapomniti.

Dijakinja: Kako se učiš?

Dijak: Ker se doma ne učim, si že med poukom poskušam zapomniti čim več stvari. Poskušam ostati zbran. Če so med poukom kakšni zvoki, me hitro zmoti. Ampak poskušam ostati zbran.

Dijakinja: Kakšen je tvoj spomin?

Dijak: Kar selektiven. Kar si želim zapomniti, si bom zapomnil. Na primer veliko podatkov okoli šole pozabim, a vsega kar se tiče iger, ne pozabim, lahko se spomnim tudi najbolj nepomembnih detajlov.

Dijakinja: Kakšne so pa tvoje prioritete glede šole? Imaš šolo na prvem mestu?

Dijak: Ne bi rekel, da je ravno na prvem mestu. Na prvo mesto bi postavil svoj prosti čas.

Dijakinja: Ali si imel kdaj kakšne probleme s profesorji?

Dijak: Niti ne. Spomnim se le enega primera. Vsi ostali so bili kar strpni z mano.

Dijakinja: S kakšnimi ljudmi se najraje družiš?

Dijak: S tistimi, ki imajo enake interese, na primer igre ali druge oblike medijev.

Dijakinja: Kakšni ljudje pa ti gredo mogoče najbolj na živce?

Dijak: Tisti, ki so nesramni brez razloga.

Dijakinja: Je bil mogoče kdaj kdo, ki je bil nesramen do tebe?

Dijak: Ja, na osnovni šoli je bilo veliko takih otrok.

Dijakinja: Kako si pa prišel čez to?

Dijak: Imel sem pomoč in ljudi, ki so mi stali ob strani. Še zmeraj imam ljudi, na katere vem, da se lahko zanesem.

Dijakinja: Kdo pa so ti ljudje, na katere se lahko zanesesh?

Dijak: Moji prijatelji. Tudi če sem večino časa sam.

Dijakinja: Zakaj pa? Bi rekel, da si rajši sam?

Dijak: Nisem ravno socialen. Včasih mi družba ustreza, ampak sem po navadi bolj sam. Sem malo bolj introvertiran.

Dijakinja: Kaj bi rekel, da te trenutno naredi najbolj veselega? Kaj pa najbolj žalostnega?

Dijak: Igranje iger me osreči, ne vem točno, kaj me žalosti.

Dijakinja: Bi rekel, da stojiš za tistim, v kar verjameš?

Dijak: Poskušam poslušati, kar mi govori človek, ki misli nasprotno. Ni težko vplivati name, saj nimam tako močnih mnenj. Je pa ena stvar, o kateri me ne moreš prepričati in to je, da je Sword art online dober anime, ker ni.

Dijakinja: Se veliko pogovarjaš z ljudmi o svojih problemih?

Dijak: Niti ne. Pogovarjam se o naključnih stvareh, ki mi padejo na pamet.

Dijakinja: Kaj pa z nekom, ki mu lahko zaupaš?

Dijak: Ne vem, ali imam koga, ki mu lahko zaupam. Mogoče je to en moj sošolec, s katerim se občasno pogovarjam po discordu. Imam tudi prijatelja iz Hrvaške, ki sem ga spoznal prek igre, ki sem jo igral na spletu.

Dijakinja: Si kdaj razmišljal o prihodnosti? Misliš, da bi se lahko znašel sam?

Dijak: Ne vem točno, ne razmišljam veliko o prihodnosti. Upam na najboljše.

Dijakinja: Kaj bi bil tvoj sanjski poklic?

Dijak: Rad bi delal nove video igre, ker me zelo zanimajo. Ne vem pa točno katere, saj nisem tako dober z idejami. Rad bi bil originalen, ne bi rad kopiral drugih.

Dijakinja: Imáš kakšne velike cilje, ki bi jih rad dosegel?

Dijak: Rad bi naredil igro, ki bi se je ljudje spominjali leta in leta. Da bi ljudje rekli: »Se spomniš te igre? Bila je kar dobra in ne vem, zakaj so jo ljudje sovražili«. Ker če ne narediš ničesar posebnega, boš samo pozabljen.

Dijakinja: Je kaj, kar bi rad sporočil tistim, ki ne vedo veliko o avtizmu?

Dijak: Če je kaj, kar lahko rečem, je, da cepiva ne povzročajo avtizma. In ne razumem, zakaj ne bi želel avtističnega delavca v službi? Avtistični delavec je zelo dober delavec, saj jih delo, ki ga opravljajo, zelo zanima.

Dijakinja: Hvala za odgovore.

Dijakinja SMGŠ

Avtizem prizadene možgane pri obdelavi informacij. Pojavlja se v različnih stopnjah težavnosti. Glavna področja, pri katerih imajo ljudje z avtizmom težave, so: težave s socialno komunikacijo in interakcijo ter težave na področju fleksibilnosti mišljenja.

Socialna komunikacija

»Za ljudi z avtizmom je lahko »govorica telesa« prav tako nerazumljiva, kot če bi nam nekdo govoril v stari grščini.«

Ljudje z avtizmom imajo izzive tako na področju verbalne kot neverbalne komunikacije. Mnogi med njimi zelo dobesedno razumevajo govor in mislijo, da ljudje rečejo natančno to, kar mislijo. Največkrat težko uporabljajo in razumejo obrazno mimiko in intonacijo glasu, šale in sarkazem ter pogoste fraze in izreke. Nekateri ljudje z avtizmom morda ne govorijo, ali imajo dokaj omejen govor, drugi, imajo dobro razvit govor in jezikovne veščine.

Osebam z avtizmom je v veliko pomoč, če z njimi govorimo na jasen, dosleden način, ter jim damo čas, da obdelajo informacijo, ki jim je bila povedana.

Socialna interakcija

»Druženje ni nekaj samoumevnega – teh veščin se moramo naučiti.«

Ljudje z avtizmom imajo pogosto težave s prepoznavanjem ali razumevanjem čustev in občutij drugih ljudi ter izražanjem njihovih lastnih in to jim otežuje, da se vklopijo v družbo. Ne razumejo nenapisanih družbenih pravil, ki se jih večina nas nauči mimogrede; večkrat stojijo preblizu nekoga, s katerim se pogovarjajo ali pa načnejo neprimerno temo za pogovor; včasih se zdi, da so brezčutni, ker ne zmorejo prepoznati, kako se nekdo počuti; raje preživljajo čas sami, kot pa da iščejo družbo drugih ljudi; ne iščejo potrditve, tolažbe drugih ljudi; zdi se, kot da se obnašajo »čudno« ali neprimerno, saj imajo težave pri izražanju svojih občutij, čustev in potreb.

Nekateri si zelo želijo, da bi se družili z drugimi, vendar pa ne vedo natančno, kako naj to storijo.

Fleksibilnost mišljenja

»Težko predvidimo, kaj vedo in mislijo drugi ljudje.«

Fleksibilnost mišljenja nam omogoča, da razumemo in predvidimo vedenje drugih ljudi, osmislimo stvari, vedenja, dogodke ter da si lahko predstavljamo in predvidimo situacije izven svoje vsakodnevne rutine.

Večkrat se srečajo z oviro pri razumevanju in tolmačenju misli, občutkov ter dejanj drugih ljudi; predvidevanju, kaj se bo ali kaj bi se lahko zgodilo; razumevanju koncepta nevarnosti: na primer, da jih tek po prometni cesti ogroža; sodelovanju v igri: otroci z avtizmom lahko uživajo v domišljjski igri, vendar najraje neprestano ponavljajo isto dejanje ali sceno; spremembah in načrtovanju prihodnjih dejanj; soočanju z novo ali neznano situacijo.

Veliko ljudi z avtizmom je zelo kreativnih in so lahko na primer izredni umetniki, glasbeniki ali pisatelji.

Povzeto po <http://www.avtizem.net/>

Za uspešno obravnavo avtističnih otrok je nujna čimbolj zgodnja obravnava. Obstajajo različne tehnike dela z otrokom, večina se jih bazira na principih pogojenega učenja (operant conditioning), za katerega je značilno, da ima otrokovo vedenje za posledico nagrado ali kazen in na principih učenja z opazovanjem (observational learning), ki poteka na način, da otrok opazuje vedenje drugih in se na ta način uči ustreznega vedenja. Avtističen otrok potrebuje trdne in jasne strukture, znotraj katerih se počuti varno pri učenju novih strategij.

Nekateri otroci ne kažejo težav z impulzivnostjo, nasprotovanjem ali agresijo. Pri njih so prisotna omejena pozornost, neorganiziranost, težave pri dokončanju nalog in pozabljivost. Njihovo vedenje ni težavno, so pa učno manj uspešni, še posebej na področju matematike, branja in pisanja. S tem frustrirajo svoje starše in učitelje in so deležni očitkov, da so neodgovorni in leni. Če so izpolnjeni osnovni koraki, bo učenje novih vzorcev vedenja veliko lažje - za otroke in njihove starše pa manj boleče. Čas je, da v vedenju otrok prepoznamo sporočila, ki nam jih pošiljajo, in se jih naučimo brati in razumeti.

Citirano: Radovan Radetić, univ. dipl. sociolog, družinski terapevt in mediator

Na drugi strani – Gorazd Krumpak

Žan: Kot smo že lahko izvedeli, ste bili pol šolskega leta pri dveh podjetjih ter ste tam delali. Nam lahko poveste, kateri podjetji sta to bili ter s čim se ukvarjajo?

Gorazd Krumpak: Bil sem v podjetju Optiweb d.o.o. in ProteusThemes d.o.o. V vsakem podjetju sem opravljal različne naloge. Čeprav sta obe podjetji v spletnem programiranju, sta po delovanju in poslovnem modelu različni podjetji.

Optiweb je srednje veliko podjetje s približno 50 zaposlenimi in opravlja storitve postavitev spletnih strani v WordPressu in Magentu, v glavnem za slovenske naročnike.

ProteusThemes razvija lastne produkte – teme/predloge za WordPress spletne strani. Trenutno imajo v svoji spletni trgovini približno 20 različnih tem. Podjetje je mikropodjetje s šestimi zaposlenimi, ki ima kupce s celega sveta, slovenski trg jim predstavlja zelo majhen tržni delež.

Žan: Ali nam lahko tudi poveste, kakšna je bila vaša vloga?

Gorazd Krumpak: V Optiwebu imajo več oddelkov. Večino časa sem preživel na oddelku za WordPress, kjer sem programiral spletne strani. Bil sem tudi na oddelku projektnih vodij, ki skrbijo za komunikacijo med naročnikom in na drugi strani oblikovalcem ter programerjem. Zelo veliko sem sodeloval tudi z oblikovalskim oddelkom, ker je sodelovanje med oblikovalcem in programerjem zelo povezano oz. oblikovalec lahko zelo olajša ali oteži delo programerju, če cilji niso usklajeni. Krajše obdobje sem preživel tudi na oddelku za marketing, kjer sem oblikoval besedila za optimizacijo za

iskalnike - SEO (Search Engine Optimisation).

Na ProteusThemes sem skrbel za pomoč kupcem. Na ta način sem zelo podrobno spoznal njihove izdelke. Pri tem sem programiral prilagoditve tem po želji kupcev in odpravljal napake na spletnih straneh kupcev. Tisti, ki niso

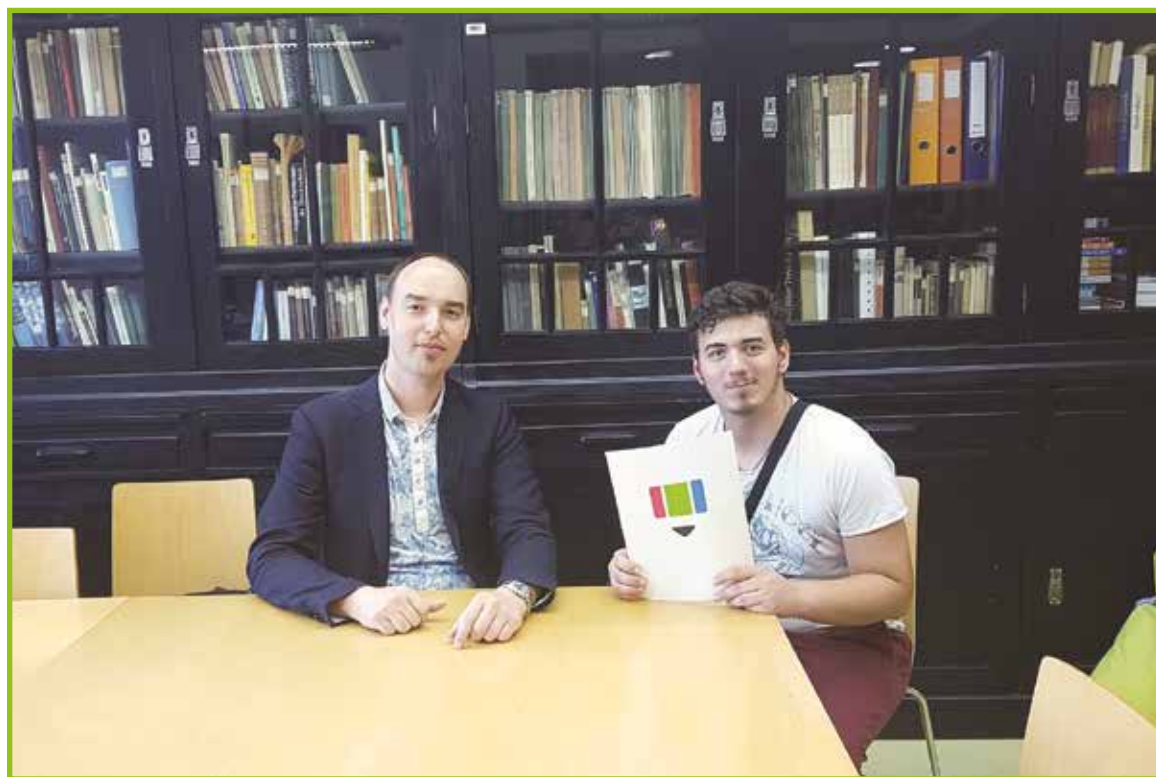
Gorazd Krumpak: Optiweb je eno največjih in najboljših pod-

spletnih strani. ProteusThemes ima več kot 30.000 kupcev njihovih tem z vsega sveta, za katere je treba lepo skrbeti in jim ponujati novosti in izboljšave izdelkov, tako da dela ne zmanjka.

jetij na svojem področju in zato ima tudi največje in najzahtev-

Po strokovni, tehnični plati nisem imel pretiranih težav z vključitvijo v ekipo, saj se s kodo (HTML,

Vam dijakom priporočam, da na nekem področju postanete strokovnjaki in tudi sami posežete po znanju, ki presega okvire formalnega izobraževanja.

Prof. Gorazd Krumpak in Žan Ul.

Foto: Žan Ul

vešči uporabe WordPressa, so zakupili tudi namestitvev WordPressa in teme, vendar je teh kupcev bilo zelo malo. Programerjem sem pomagal tudi pri vzdeževanju in izboljševanju programske kode.

Žan: Kako velik obseg dela ima vsako podjetje ter kako ste se vi znašli pri delu v teh podjetjih?

nejše projekte z velikim proračunom. Ker je v podjetju veliko zaposlenih, hkrati razvijajo več

CSS, JS in drugo) na tak ali drugačni način ukvarjam že od prvega letnika gimnazije. Od

Če ste danes na področju spleta, je samoumevno, da obvladate HTML in CSS. Za resno delo na tem področju pa je treba odlično poznati tudi JavaScript in njegove različice, PHP ali Python, ter kako delujeta internet in splet.

takrat uporabim večino svojega poklicnega in prostega časa, da sledim novostim na tem hitro razvijajočem področju, ter tako skrbim za ustrezen nivo svojega znanja. Pri tem bi seveda enako priporočal vam, dijakom, da na nekem področju postanete strokovnjaki in tudi sami posežete po znanju, ki presega okvire formalnega izobraževanja.

Žan: Na šoli delamo predvsem v programu Dreamweaver, tam pa ste delali v WordPressu. Kako se razlikujeta ta programa?

Gorazd Krumpak: Najprej je treba razumeti, da WordPress ni program, ampak je orodje/sistem za upravljanje vsebin (CMS – Content Management System), ki omogoča enostavno urejanje spletne strani. Ker gre za odprtokodni sistem, imamo vpogled v izvorno kodo. Tako lahko programerji razvijamo razširitve – unikatne teme in vtičnike. Kvalitetne in napredne razširitve so plačljive, zato je ta trg zelo razvit in konkurenčen in uspeva samo najboljšim na svetu, kot je podjetje ProteusThemes. Za pisanje te kode se uporabljajo različne programe, med drugim tudi Dreamweaver. Osebnost tega programa ne uporabljam, ker

je vseeno, s katerim programom pišejo kodo. Bolj je potrebno odlično znanje jezikov HTML in CSS, kar moram še posebej poudariti. Na primer pri podjetju ProteusThemes, dajejo vso pozornost na kvaliteten in napreden HTML in CSS, kar se pozna tudi pri njihovi uspešni prodaji. Če ste danes na področju spleta, je samoumevno, da obvladate HTML in CSS. Za resno delo na tem področju pa je treba odlično poznati tudi JavaScript in njegove različice, PHP ali Python, ter kako delujeta internet in splet. Blizu vam mora biti tudi delo s podatkovnimi bazami (MySQL, MongoDB ...) ter nekatera uporabna orodja, kot so: GIT, node.js in NPM.

Žan: Glede na to, da se ukvarjajo s postavljanjem spletnih strani, me zanima, ali lahko primerjate njihove spletne strani s spletni-

... poskrbite, da boste izstopali iz svetovne konkurence in bili deležni najboljšega v Sloveniji, saj ima naša država izjemna tehnološka podjetja in startupe.

mi stranmi dijakov. Kakšne so bistvene razlike? Kako lahko izboljšamo svoje projekte?

Gorazd Krumpak: Menim, da primerjava ni na mestu, saj gre

ki, ki jih splet zelo zanima in se tem ukvarjajo tudi izven pouka. Pomembno je, da ste proaktivni, samoiniciativni, niste takoj zadovoljni s svojim delom. Zato od sebe zahtevajte več. Tako boste tudi od ljudi, ki vas obkrožajo, dobili več.

Nekateri bivši dijaki so se podali v splet tudi kot podjetniki in z njimi še vedno ohranjam stik ter se vidimo na raznih dogodkih – »meetup-ih« – za spletne razvijalce, kjer si izmenjamo marsikakšno zanimivost, izkušnjo ali

Na IT področju danes primanjkuje strokovnjakov, zato so možnosti za zaposlitev zelo dobre. Ta podjetja zelo dobro skrbijo za svoje zaposlene.

novost. Če čas dopušča se redno udeležujem teh meetup-ov kot slušatelj ali kot predavatelj, zato jih priporočam vsem, ki želite

delovati na tem področju. Pokažite radovednost in ljudje vam bodo z veseljem pomagali.

Poleg omenjenih dogodkov sem naročen tudi na različne »newsletter-je« in redno poslušam podcaste iz tega področja. Nekaj zelo dobrih je tudi v slovenščini (Zakulisje, Tandem, Do mikrofona #vblatu). Angleščina je v tem svetu nuja, saj slovenščina ne sledi

razvoju tehnologije. Splet tudi ne pozna državnih meja, zato je sodelovanje ljudi iz različnih držav in kontinentov v teh podjetjih nekaj vsakdanjega. V ProteusThemes je večina komunikacije potekala v angleščini.

Žan: Ker ste profesor na naši šoli, pa me za konec zanima,

katero podjetje bi priporočali našim dijakom, ki jih zanimajo spletne strani?

Gorazd Krumpak: Nasvet, ki bi si ga danes dal v srednješolskih časih, je, da bi prek študentskega servisa delal v več podjetjih in tako pridobil zelo veliko izkušenj. Pri tem iščite podjetja iz medijskega področja (ne lokale in trgovine). Izbirajte podjetja, ki so najboljša na svojem področju, saj boste tako obkroženi z najboljšimi ljudmi in se boste naučili najboljših praks.

Na IT področju danes primanjkuje strokovnjakov, zato so možnosti za zaposlitev zelo dobre. Ta podjetja zelo dobro skrbijo za svoje zaposlene. Na Optiwebu imajo zaposleni zastoj sadje in napitke, za novo leto so bili bogato in praktično obdarjeni s strani vodstva, za rojstni dan dobiš prosti dan. V podjetju imajo tudi osebo, ki skrbi za srečo zaposlenih. Podobno smo na ProteusThemes imeli delovni teden na obali, šli smo tudi smučat na Krvavec, podjetje ima najeto športno dvorano za rekreacijo zaposlenih. V obeh podjetjih ni bilo določenega delovnega časa, poljubno si lahko delal od doma. Vlada močno zaupanje in zaposleni ne izkoriščajo teh »bombončkov«. V zameno se od zaposlenih pričakuje visoko strokovnost, odličnost, predanost delu, samoiniciativnost in odgovornost pri delu. Ker tak kader v Sloveniji primanjkuje, podjetja »uvažajo« strokovnjake iz tujine ... zato poskrbite, da boste izstopali iz svetovne konkurence in bili deležni najboljšega v Sloveniji, saj ima naša država izjemna tehnološka podjetja in startupe.

Žan Ul, 3. d

Pomembno je, da ste proaktivni, samoiniciativni, niste takoj zadovoljni s svojim delom. Zato od sebe zahtevajte več. Tako boste tudi od ljudi, ki vas obkrožajo, dobili več. Pokažite radovednost in ljudje vam bodo z veseljem pomagali.

obstajajo zastonski in preprostejši (Sublime Text ali Notepad++ ...) ali naprednejši/boljši (Brackets, plačljivi PhpStorm/WebStorm ...). Zato pri pouku dajem veliko večji poudarek kodi kot pa programom.

Še zmeraj so ti programi samo v pomoč pri pisanju kode, zato skušam dijakom predstaviti, da

za podjetja na najvišjem nivoju. Večina dijakov se pa prvič sreča s spletom v srednji šoli – v tem času samostojno izdelate le dve spletni strani (v 2. in 4. letniku). Iz lastnih izkušenj lahko zatrdim, da je začetnik sposoben izdelati kvalitetno spletno stran, ko ima za seboj več deset projektov. So tudi izjemni dija-

Večer, ki ostane v spominu

Nekega dne, čez mnogo let, se bomo spomnili na današnji večer s toplino v srcu in nasmehom na obrazu. To je večer, ki bo za vsakogar izmed nas poseben – morda ne danes, morda ne jutri, a nekega dne zagotovo. To je večer, ki naj vsakomur ostane v lepem spominu.

Štiri leta smo se družili pod isto streho; med profesorji, ki so nas naučili vse potrebno, da danes lahko stojimo tu. Trudili so se po najboljših močeh in nas peljali po poteh odraščanja, samostojnosti in ustvarjalnosti. Brez njih bi najverjetneje še vedno iskali razne bližnjice v programih, pa na kalkulatorju določene računske operacije in mnogo besed v slovarjih; da ne govorimo o tem, da še vedno ne bi vedeli, kje se na kameri popravi svetlost in ostrina. Brez njih danes ne bi stali tukaj, ponosni, da smo to, kar smo. Maturantje, ki verjamejo vase, v svoje znanje in v svojo ustvarjalnost.

V štirih letih smo neobdelan ogljik domišljije oblikovali v obrušen diamant idej, mešanih z znanjem, da jih lahko uredimo in vizualiziramo. Spoznali smo, da je za znanje treba delati in se truditi, a smo s svojim delom vedno nagrajeni – z oceno, z izdelkom, kasneje z zadovoljno stranko.

Vse, kar smo se pod to isto streho naučili, moramo odnesti s seboj v življenje in to tam tudi uporabiti.

In da smo lahko vpijali znanje pod isto streho, nam je omogočila ravnateljica, gospa Ana Šterbenc, ki nas je vse držala skupaj. Kolikokrat je z nasmehom pogledala po hodnikih in nas pohvalila, da smo pridni dijaki, kolikokrat je veselo povedala, da je ponosna na dejstvo, da se na naših hodnikih počne vse – uči, počiva, pogovarja, je in smeji. Zdi se mi, da smo ena redkih šol, v kateri je

Maturantski ples.

lahko vsak ob glavni osebi šole tako sproščen, kot smo mi, dijaki in profesorji, sproščeni ob njej in na to smo lahko ponosni prav vsi.

Da smo danes tu, pa gre zasluga tudi našim staršem, ki so nas tako ali drugače priganjali k šolanju. Četudi se tega ne za-

vedamo, jim je naša izobrazba pomembna, in četudi so nas na bolj grob način potisnili do konca šolanja, je zanje današnji večer poseben – njihov otrok je odrasel, izšolan in v življenju sposoben in zmožen nadaljevati samostojno pot. Premalokrat se staršem zahva-

limo za to, kar smo, in pre malo se zavedamo, da so oni tisti, ki so nam omogočili današnji večer.

Ne upam si pomisliti, kolikokrat so morali zapreti oči in spregledati naše napake, kolikokrat so morali zaradi naše morebitne lenobe poslušati

pridige profesorjev ... Ne drznem si vprašati, kolikokrat so vedeli, da lahko naredimo več, a so nas pustili pri miru, samo da se nam ne bi zamerili. Ne upam si vprašati, kolikokrat smo jih s svojimi ostrimi besedami pod pritiskom prizadeli, oni pa so v brezpogojni ljubezni do nas, svojih otrok, to mirno prenesli in nam dali vedeti, da nas imajo vseeno radi in nas podpirajo pri naših odločitvah. Ne upam si razmišljati, kako bi se odzvala jaz, če bi bila na njihovem mestu. In vsi bi se na današnji večer morali vsaj enkrat zahvaliti staršem. Tukaj, doma, po telefonu ... kjerkoli že so.

Na današnji večer želim vsem, nam maturantom, našim profesorjem, našim staršem in vsem tu zbranim prelep večer. Večer, v katerem se zavedamo, da smo uspeli tako mi kot tisti, ki so nam pri tem pomagali; večer, ki je naš; večer, v katerem blestimo dijaki četrtnih letnikov Srednje medijske in grafične šole Ljubljana.

Špela Hribar

Foto: Neža Jandrič

Ko hodiš,
 pojdi zmeraj do konca.
 Spomladi do rožne cvetice,
 poleti do zrele pšenice,
 jeseni do polne police,
 pozimi do snežne kraljice,
 v knjigi do zadnje vrstice,
 v življenju do prave resnice,
 v sebi do rdečice čez eno
 in drugo lice.
 A če ne prideš ne prvič,
 ne drugič do krova
 in pravega kova poskusi:
 vnovič in zopet in znova.

(Tone Pavček)

Talenti naših dijakov

V drugi polovici februarja smo začeli s pripravami na zdaj že tradicionalno šolsko prireditev. Profesorici Barbara Iskra Šarec in Tina Holešek sta postali gonilni sili, dijaki pa smo k mozaiku prispevali vsak svoj košček.

Toliko barv, kolikor jih vsebuje mozaik, toliko raznovrstnih talentov se skriva v nas, dijakih. Na odru se je v dobri uri in pol odvilo veliko, veliko nastopov. Primanjkovalo ni niti plesa, petja, animiranih filmov in filmov samih, predstavitev raznolikih projektov, za piko na i pa je poskrbel akrobatski nastop.

Sprva smo si ogledali animirane filme, ki so jih z odliko ustvarili dijaki profesorjev Mojce Guštin

in Davorina Babiča. Za tem sva na oder vstopila midva. Rok Grašič in Patricija Tič. Kmalu so MEPljevci predstavili svoje udejstvovanje na več področjih, takoj za tem pa smo se posvetili prvi plesni točki v izvedbi Domna Pogačarja, Anžeta Menarta, Jerneja Juraka, Matica Geriča, Jana Kozine in Tjaše Lhotke. Sledil je pevski nastop Ule Ložar, bivše predstavnice na Izboru za otroško pesem Evrovizije, in Petje Škrubej, ki

sta izvrstno zapeli pesem Lady Gage z naslovom Million Reasons. Na vrsto so prišle predstavitve mednarodnih izmenjav. Z mrzle Švedske smo prešli k Čehom, nato pa je sledila selitev na s soncem obsijano Malto. Takoj zatem sta nas na odru s svojim plesnim fristajl nastopom očarala Erik Intihar in Tabor Rožanc. Po filmski trojici je sledila doza adrenalina po zaslugi akrobatov Dunking Devils. Po osupljivem uvodu nas je

z zaključkom fascinirala pevka Špela Hribar, ki se je izvajajoč pesem Zgodba o prijateljstvu sprva predstavila kot solistka, ob koncu pa se ji je pridružil prijatelj, s katerim sta nas s pesmijo When I'm Gone, kar malce ganila.

Prireditev je bila plod dela dijakov in profesoric, ki smo ob ustvarjanju več kot uživali, zato upamo, da ste tudi vi in da se je naše prizadevanje izkazalo.

Rok Grašič, 2. g

Povezovalca Patricija Tič in Rok Grašič.

Foto: Marcel Kovačič

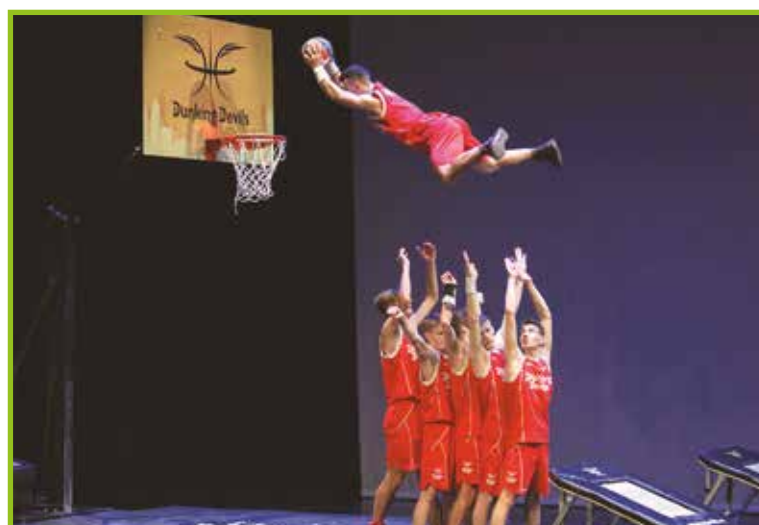
Podelitev priznanj.

Foto: Marcel Kovačič

Freestyle s Tjašo Lhotka.

Foto: Marcel Kovačič

Dunking Devils v elementu.

Foto: Marcel Kovačič